

en svängningsrörelse fram och tillbaka, från ena sidan till den andra. *Båten vaggar i skallvågorna. Gå ell. stå och v. V. i sin gång.* — V. a. 1) Hålla i gång ett barns vagg. *V. ett barn i sömn, söfva det genom vaggning.* — 2) Gifva något en vaggande rörelse. *Båten v-s af vågorna.* — Brukas absolut för begge dessa bem. *Hon får v. hela dagen. Sitta i en båt och v.* — V. sig. v. r. Sätta i vaggande rörelse något (vagg, båt, o. s. v.), hvori man befinner sig. (Fig.) *V. sig i ljusva drömmar om storhet, öfverlåta sig åt &c.* — *Vaggande, n. 4.*

VAGGA, f. 1. 1) Barnsäng, så inrättad, att den kan sättas i en vaggande rörelse. *Barnet ligger i sin v. V-n går, hålles i gång.* (Fig.) *Ej skona barnet i v-n, skona ingen, hvarken gammal eller ung.* — 2) (fig.) a) Första barn-domen. *Ifrån v-n till grafven, hela lifvet igenom.* — b) Ställe, der något haft sin uppkomst. *Florens var den nyare målarekonstens v.* — c) Början, uppkomst. *De sköna konsterna voro då ännu i sin v.*

VAGGBAND, n. 3. Band, som bindes korsvis öfver täcket i en vagn, på det under vaggningen barnet ej må falla ur.

VAGGBARN, n. 3. Barn, som ligger i vagg.

VAGGNING, f. 2. Rörelsen, då någon vaggar (både för aktiv och neutrum) eller vaggas.

VAGGSÅNG, m. 3. - VISA, f. 1. Sång, visa, som sjunges, då man vaggar barn eller eljest vill söfva dem.

VAGN, vånngn, m. 2. 1) Fyrhjuligt kördon af flera olika slag, t. ex. Arbets-, Bond-, For-, Fält-, Rust-, Strids-, Täckvagn, Ammunitions-Artilleri-, Kanonvagn, m. m. *Föra varor på v. Åka i v. Hålla hästar och v.* Se äfv. *Hjul.* — 2) *V-ar* kallas äfv. de tvenne långa, horisontellt liggande och med hvarandra parallella delar af en svarstol, på hvilka dockorna hvila. — *Ss. V-shjul.*

VAGNBORG, m. 2. Förskansning af tross- eller fältvagnar, som fordom i fält nyttjades. *Slå en v. omkring sig.*

VAGNBRYGGA, f. 1. Tillfällig fältbrygga, lagd på i vattnet nedförda vagnar.

VAGNMAKARE, m. 3. En, som tillverkar vagnar. — *Ss. Vagnmakar-arbete, -verkstad.*

VAGNMAKERI, n. 3. En vagnmakares yrke.

VAGNMÄSTARE, m. 3. Officer, som har tillsyn öfver fältvagnarna vid en här eller härafdelning.

VAGNPENNINGAR, m. 2. pl. Afgift för vagnsdon vid passerandet af broar. Se äfv. *Vagnslega.*

VAGNQVARN, f. 2. Se *Fältqvarn.*

VAGNSAXEL, m. 2. pl. — *axlar.* Axel, hvaromkring tvenne motsatta hjul på en vagn rulla.

VAGNSBORSTE, m. 2. pl. — *borstar.* Borste, hvarmed en vagn rengöres.

VAGNSBÅRDER, 3. pl. Ett slags bårder, som nyttjas till vagnar.

VAGNSDON, n. 3. Körredskap på hjul, isynn. vagnar.

VAGNSDYNA, f. 1. Dyna i sitsen på en vagn.

VAGNSDÖRR, f. 2. Dörr på en täckvagn, m. fl.

VAGNSFJÄDER, m. 2. pl. — *fjädrar.* Fjäder, hvarpå korgen i en vagn hvilas.

VAGNSFÖNSTER, n. 3. Fönster på en täckvagn.

VAGNSFÖRE, n. 4. Före (se d. o.) för vagn. *Godt v.*

VAGNSHIMMEL, m. 2. pl. — *himlar.* Himmel öfver en vagn, såsom på vissa statsvagnar vid högtidliga tillfällen brukas.

VAGNSHUS, n. 3. Hus, der åkdon förvaras.

VAGNSHÄCK, m. 2. Se *Häck*, bem. 2.

VAGNSHÄST, m. 2. Häst, inkörd för vagn. Säges ej om hästar, som draga arbetsvagnar. *Den hästen är god v., drar väl för vagn.*

VAGNSKEDJA, f. 1. 1) Kedja, som nyttjas på en forvagn till åtskilliga behof, såsom att sammanhålla varorna, m. m. Se äfv. *Hämkedja.*

VAGNSKORG, m. 2. Korgen på en vagn. Jfr. *Korg*, bem. 3.

VAGNSKUR, m. 2. Kur på en vagn, t. ex. på en halftäckare eller sufflettvagn.

VAGNSLEGA, f. 1. Lega för begagnandet af vagn.

VAGNSLIDER, n. 3. Lider, der allehanda slags körredskap insätts.

VAGNSLYKTA, f. 1. Lykta på en täckvagn.

VAGNSLÅDA, f. 1. Låda under sitsen på en vagn, för hvarjehanda resskär.

VAGNSREM, f. 2. pl. — *remmar.* Rem, som uppbär korgen på en vagn.

VAGNSRUM, n. 3. Stängd plats under tak, för vagnsdon.

VAGNSSELE, m. 2. pl. — *selar.* Sele, som tillhör en vagn.

VAGNSSKAK, n. 3. Underredet på en arbets- eller forvagn.

VAGNSSKJUL, n. 3. Se *Vagnslider.*

VAGNSSMÖRJA, f. sing. Se *Hjulsmörja.*

VAGNSSPÅR, n. 3. Spår efter vagnshjul.

VAGNSSTEG, n. 3. På sidan af en vagn befintligt steg, som nedfälls, då man skall stiga ur, och hvarpå man dervid sätter foten, för att lättare komma ned på marken.

VAGNSSTEGE, m. 2. pl. — *stegar.* Se *Stege*, bem. 3.

VAGNSSTÅNG, f. 3. pl. — *stänger.* Stången, på hvardera sidan om hvilken hästarne äro spända för en vagn.

VAGNSTAK, n. 3. 1) Tak på en täckvagn. — 2) Tälttak på en forvagn.

VAGNSTISTEL, m. 2. pl. — *tistlar.* Se *Vagnsstång.*

VAGNSTÄCKE, n. 4. Täck, som bredes öfver en vagn, t. ex. en likvagn eller forvagn; äfv. täcke, bredt öfver en kuskbock.

VAGNSUNDERREDE, n. 4. Undra delen af en vagn.

VAGNSVIND, m. 2. (artil.) Häftyg, som begagnas att lyfta vagnar, då de skola smörjas.

VAGNSVIRKE, n. sing. Virke till vagnars förfärdigande.

VAJA, v. n. 1. Fladdra, svänga för vinden. Säges om vimplar, flaggor, m. m. — *Vajande, n. 4.*

VAK, f. 2. I. (ursprungl.: öppning, hål) Öppning, hål på isen. *Hugga en v. Falla i en v.* — Har sammansättningarna *Notvak, Isvak, Vindvak.*

VAK, n. sing. II. Vakande. Eljest: *Nattvak.*

VAKA, v. n. 1. I. 1) På den tid, som är bestämd åt sömnen, afhålla sig derifrån, i och för någon viss sysselsättning, förrättning, eller för att hindra allt, hvad som kan störa andras sömn. *V. om nätterna, för att studera. V. öfver ell.*